

Keresetük alátámasztására a felperesek a következőket adják elő:

- A Bizottság téves értékelése a Repsol Química S.A. és Repsol YPF, valamint a General Química egyetemleges felelősségének megállapítása során, és másodlagosan téves értékelés és az indokolás hiánya a Repsol YPF egyetemleges felelősségének megállapítása során.
- Téves értékelés, az indokolási kötelezettség megszegése, valamint az arányosság és egyenlő bánásmód elvének megsértése a bírság kiszámítása során.
- Téves értékelés és indokolás a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény ⁽¹⁾ alkalmazása során.

⁽¹⁾ HL C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.

2006. március 15-én benyújtott kereset – Lebard kontra Bizottság

(T-89/06. sz. ügy)

(2006/C 131/79)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Daniel Lebard (Brüsszel, Belgium) (képviselő: de Guilenschmidt, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy

- semmisítse meg a Lebard-nak 2006. január 16-án küldött levélben megfogalmazott határozatot, és a Bizottság nevében utasítsa el a IV/M.1517 határozat visszavonására vonatkozó kérelmet;
- ezt követően semmisítse meg a Bizottság Rhodia/Albright & Wilson és Hoechst/Rhône-Poulenc összefonódási ügy lezárásáról hozott határozatát, mivel ezen összefonódások összefüggenek egymással;
- következésképpen állapítsa meg a 2004-es IV/M.1378 határozat semmisségét is;
- kötelezze a Bizottságot, hogy elszenvedett sérelem címén fizessen Lebard-nak egy eurónyi összeget, és saját költségén a felperes által választott újságokban tegye közzé az Elsőfokú Bíróság ítéletét, valamint kötelezze a Bizottságot az összes költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság 1999. július 13-i, IV/M.1517 döntésével engedélyezett egy összefonódást, amely következtében a Rhodia SA megszerezte az Albright & Wilson társaság irányítását, amelynek a felperes 1999. július 28-a és 1999. október 14-e között az elnöke volt. 1999. augusztus 9-i IV/M.1378 határozatával a Bizottság a Hoechst és a Rhône-Poulenc társaságok összefonódását is engedélyezte, miközben ez utóbbi a Rhodia felett 67,35 %-os irányítási joggal rendelkezett. A Rhône-Poulenc vállalt bizonyos Rhodiát érintő kötelezettségeket (a Rhône-Poulenc Rhodiában fennálló részesedésének eladása, a két vállalat önálló vezetésének fenntartása), amelyek a IV/M.1378 határozathoz csatolásra kerültek, annak érdekében, hogy az összefonódások ne okozzanak kedvezőtlen hatást a versenyre. A felperes több levelet intézett a Bizottsághoz, amelyekben a IV/M.1378 ügyben vállalt kötelezettségek állítólagos be nem tartásáról értesítette az utóbbit, és a IV/M.1517 határozat visszavonását kérte. 2005. november 7-i levelében a Bizottság válaszolt neki, jelezve, hogy semmiféle fellépést nem tervez a felperes által tudomására hozott tények alapján, és az ügy lezárásáról határozott. A felperes levelére válaszul a Bizottság elnökének kabinetje 2006. január 16-án levelet intézett, amelyben megerősítette a 2005. október 7-i levélben felvázolt korábbi álláspontot, vagyis a IV/M.1517 ügyvel kapcsolatos bizottsági határozat visszavonásának elutasítását. A jelen megsemmisítési kereset a Bizottság 2006. január 16-i levelében foglalt állítólagos határozat ellen irányul.

A felperes keresete alátámasztására több jogalapra hivatkozik.

Elsősorban, keresete elfogadhatósága keretében azt állítja, hogy a megtámadott levél címzettjeként közvetlen érdeke fűződik az eljáráshoz, mivel a levél számára egyéni és közvetlen sérelmet okozott. Arra is hivatkozott, hogy a jelen kereset tárgyát képező 2006. január 16-i levél nem tekinthető csupán a 2005. október 7-i levél megerősítését szolgáló jogi aktusnak, mivel időközben egy olyan új tényező is felmerült, amely a közösségi ítélkezési gyakorlat értelmében a korábbi jogi aktus meghozatalának körülményeit és feltételeit lényegében megváltoztathatja. A felperes célzást tesz Kroes asszony 2006. január 12-i, az Európai Parlament képviselőihez a kérdéses összefonódás tárgyában intézett levelére.

Másodsorban, a felperes az ügy érdemére vonatkozó észrevételeinek alátámasztására felhozott jogalapokra hivatkozik. A versenyjogi anyagi és eljárási szabályok megsértésére vonatkozó első jogalappal azt rója fel a Bizottságnak, hogy az ügyet nem vizsgálta újra, és nem élt a későbbi határozatának visszavonásával kapcsolatos jogkörével. Második jogalapjával a felperes hatásköri visszaélésre hivatkozik annyiban, hogy a Bizottság az előzőleg engedélyezett összefonódásokat megvalósításuk során nem ellenőrizte szigorúan.

Végül, a felperes a bírói jogvédelemre vonatkozó jogalapra hivatkozik, amely szerinte valamely összefonódás résztvevőinek, és többek között valamely összefonódásban érintett vállalat vezetőinek járt volna.